పొగాలము దాపురించిన...

కామెడీ కథ

''ఉత్తిష్ఠన్తు భూత పిశాచాః
ఏతే భూమి భారకాః

ఏ తేషా... ఆ..ఆ.. స్నానానికి నీళ్లు తోరిపి రెడీగా వుంచానండీ- బాత్రూంలో-''

''మవి రోధేన బ్రహ్మకర్మ స... అబ్బబ్బ! ఏమిటండీ ఆ పెడబొబ్బలూ! మరి వేడి చూస్కుని మీద పోసుకో...టండీ? వీపు ఉడికాక మీద అర్చిస్తే ఎలా?''

''ఉమాసుత నమస్తు[భ్యం]...అవునండీ! టేబుల్ మీద పెట్టినదే బ్రేక్ఫాస్ట్. మీరు ఇవ్వాల్టికి కాస్త పెట్టుకుని తినండి. పుణ్యం ...ంటుంది''

'ఛ! ఛ! ఏం పూజో ఏమిటో?!'

ఈ పది నిమిషాల్లో ప్రాణాలు నంజుకుని తింటారు. గుడికెళ్లినపుడు 'బుద్ధి బూరెల మీదా, చిత్తం చెప్పుల మీదా' అన్నట్టు చిత్తశుద్ధిలేని ఎన్ని పూజలు చేసీ ఏం ప్రయోజనం' పూజలో ఉందన్న ఇంగితజ్ఞానం కూడా ఉండదు. జీవితంలో నాకు అని పది నిమిషాలు కూడా కేటాయించుకోకూడదు!'' ముక్కు బర్రున చీదింది సుగుణ.

ఉండ్రాళ్లు, పాయసం నైవేద్యం పెట్టి లేచింది. అవి చేసేసరికే చచ్చిన చావైంది. కొంపలో ఆయన పనీలేదు, క్షణం తీరుబడీ లేదన్నట్లుంటారు. తొమ్మిదిన్నర దాకా ఇల్లంతా చక్రంలా తిరుగుతూనే ఉంటుంది. అయినాసరే, ఎప్పుడూ భర్త చిమచిమలూ, ధుమధుమలే!

ఇంకానయం! పిల్లలంతా ఒక రకంగా సెటిలైపోయారు కాబట్టిగానీ లేకపోతే - ఈ వయసులో తనకి ఇంకా వెసులుబాటు కాకుండాపోను! పెద్దకూతురికి పెళ్లై నాలేళ్లు-దానికి ఇద్దరు కుర్రాళ్లు. ఇంక కొడుకులిద్దరూ కవలలు-చెన్నైలో ఐ.ఐ.టిలో ఫైనలియర్లో ఉన్నారు. ఎమ్.టెక్ తర్వాతేం చేస్తారో మరి.

ఇంక మొగుడొక్కడే చాలు-పదిమంది పెట్టు! అన్నీ నిక్కచ్చిగా జరగాలి. విపరీత స్టైల్లో-లేకపోతే ఒక్కరోజులో పది తలకొరివిలు పెట్టేస్తాడు. పెద్దకంపెనీలో సీనియర్ ఎగ్జిక్యూటివ్-అందుకే గీజర్లో నీళ్లు కూడా తిప్పుకోరు అయ్యగారు. ఆమాత్రం దాక్షిణ్యం లేకపోతే ఎలా అని, వ...కే తనే ఆయన్ని సమర్థించుకుంటుంది మళ్లీ! మ్చ్ ...ఖర్మ! మరి బామ్మ తననో సత్తెకాలపు సత్తెమ్మలా ...ంచింది.

భర్తని పంపేసి, తుఫాను వెలిసిన ప్రశాంతతని తనివితీరా ఆస్వాదిస్తూ, గుండ్రాళ్లంత ఉండ్రాళ్లని అల్లం పచ్చడిలో అద్దుకుని చప్పరిస్తుంటే, ఫోన్ మ్రోగింది.

''హాయ్! సుగుణక్కయ్యా! హౌ ఆర్యూ?'' సాగదీసిందా గొంతు.

''నాకు చెల్లెళ్లెవరూ లేరే?''

''అందుకే త్వరలో రాబోతున్నాన్లే యార్- నీ సవతిగా..''

''ఆ..'' గుండ్రాయి గొంతుక్కడ్డం పడ్డట్లైంది.

''ఏంటీ? ఇంకా అక్కడే ఉన్నారా? ఐమీన్-స్పృహలో. ఏదో 'ధణేల్' మన్నట్లు శబ్దం వినిపించి నట్లుంటేనూ-మీ ఊబకాయం సోఫా మీంచి ఆనందాతిరేకంతో క్రిందకి దొర్లిందేమోనని. '' వయ్యారంగా మళ్లీ సాగదీసింది.

''ఓసి నీ దుంప తెంచి పందికొక్కులకెయ్యా! నాది ఊబకాయమని నీకెవరే చెప్పారూ?''

తను సన్నమూ కాదు. అలా అని అంత లావూ కాదు - సర్లే-కొంచెం లావే గానీ, 'ఊబకాయల' కోకొక్కి రాలేదనే తన నమ్మకం. రోషంతో ముక్కుపుటాలు కందాయి.

''సస్పెన్స్..సస్పెన్స్..వెయిట్ అండ్ వాచ్-అంత వరకూ-టా ట టా..'' ఫోన్ పెట్టేసింది తింగరి బుచ్చి.

ఇంక ఆరోజు సర్వనాశనమైపోయింది సుగుణకి. అదెవర్తో, ఏమిటో తెలియక, తికమకపడీ, తల పగలేస్కునీ సాయంత్రానికి చింతనిప్పుల్లాంటి కళ్లతో, చింకిరిజుట్టుతో ప్రేతకళ పడి డీలాగా అయిపోయింది సుగుణ.

సాయంత్రం డార్క్ బ్లూ 'లాన్సర్ని' పార్క్ చేసి, తాళాలు గిర్రున తిప్పుతూ కారులోంచి 'సెల్' తీసుకుంటున్న భర్తని, ఈమధ్య ఎప్పుడూ లేని విధంగా, పరిశీలనగా చూసింది.

నిజమే..తనకంటే మూడేళ్లు పెద్దవాడు. కానీ రోజూ జిమ్కీ, టెన్నిస్కీ వెళ్తాడేమో చాలా యంగ్గా, సన్నగా, ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడు. అంతేకాక ఎవర్గ్రీన్ హీరోలా ఎట్రాక్టివ్గానూ ఉన్నాడు.

సన్నగా ఉన్నా ఒకటి ప్రక్కన జీరోలా లావుగా, గుండ్రంగా ఊరిపోయింది తను. అందుకే ఫ్రెండ్సంతా తమని, 'నెంబర్ 10'లా ఉన్నారంటుంటారు. తను పట్టించుకుంటేగా-సో..అదే... ఈయన డబ్బూ దస్కం, గర్వా చూసి లైన్... దన్న మాట. హు!

అవునూ..ఆ తింగరిబుచ్చి, ఫోన్ కాల్లో ఏమందీ? 'ఊబకాయం' అని కదా- రయ్మంటూ డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ దగ్గరికి ఓ 'బీలైన్' వేసి అద్దంలో అన్ని కోణాల్లోంచీ చూసుకుని ఘొల్లుమంది.

ఒకప్పటి కాలేజీ బ్యూటీ! ఇప్పుడు షేప్లెస్ గోనెసంచీ ఫుల్ ఆఫ్ బొగ్గులు లాగా తయారైంది. ఇంతలావు తానెప్పుడైందీ?

''అబ్బబ్బ! ఇక్కడున్నావా? అద్దంలో అందాలు చూసుకుంటున్నారాండీ రాణీగారూ? కాఫీ ఇచ్చేసి కంటిన్యూ చేస్కోండి'' భర్త గొంతులో వెటకారం, అసహనం. ఆ పైన లోగొంతుతో-

''ఏముందనో పేద్ద చూసేస్కుంటోంది'' అన్న గొణుగుడూ స్పష్టంగా వినిపించాయి. ఇన్నాళ్ళూ ఆ అసహనం తనెలా గమనించకుండా ఉందో మరి! ఆ ఫోన్ కాల్తో కళ్లు తెరుచుకున్నాయి.

ముఖం మరింత మాడిపోగా, వంటింట్లోకి నడిచింది విసురుగా. (అహ! మన్లో మన మాట! ఆ విసురు 'ఎమోషనల్ గానే' నండోయ్! 'ఫిజికల్గా' విసురు చూపించాలంటే కనీసం పదిహేను, ఇరవై కేజీలైనా తగ్గద్దూమరి..ప్చ్!)

తీవిగా సోఫాలో కూర్చుని ఉన్న భర్తని ఆ తింగరిబుచ్చి గురించీ, ఆ పిల్ల ఫోన్కాల్ గురించీ అడగాలంటే దమ్ములు చాలలేదు సుగుణకి.

కాఫీ ఇచ్చేసి, కాలుకాలిన పిల్లి అవతారం ఎత్తేసింది!

అంటే, సర్దినవే సర్దీ, తుడిచినవే తుడిచీ పిచ్చి పట్టినట్లు రెస్ట్లెస్గా తయారైందన్నమాట!

చివరికి ఏమైనా ఉంటే 'ఆయన్నే చెప్పనీ' అన్న నిర్ణయానికి వచ్చేసి, హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది. ఆ తర్వాత ఫోన్ రింగైనాసరే, ఎత్తితే ఒట్టు.

''సుగుణా! నేను ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేశాను''

''ఆ! నాతో మాట వరసకైనా చెప్పలేదు కదండీ!''

''ఇందులో పేద్ద చెప్పేందుకేం ఉందే? ...

ఫ్రెంచవాస్తులు ఎటలీస్ట్ ఒక రరం వాళ్లైనా కాలుమీద కాలేస్కుని తినేం ఉన్నాయి. ఇంకా ఉద్యోగాన్ని పట్టుకుని గిసలా డాల్సిన ఖర్మ నాకుందా? న్న మీమాంస రావడమేమిటి అ చేసి పారేశాను'' కూల్‌గా చెప్పాడు

''ఇదేనా? లేక వేరే ఏమైన కూడా చేసి పారేశారా?'' అనుమాన పిశా ం కోరలు విప్పింది.

''ప్రస్తుతానికి ఇంకా డిసైడ్ చెయ్య లేదు. చేశాక చెప్తా'' అన్నా ం మదన. మూర్తి సాలోచనగా-

(నిజానికి మదనమూర్తి సవాలక్ష దేవుళ్లకి మ్రొక్కాక పుట్టిన డవ్వడం చేత వాళ్లమ్మ అతనికి 'వీ వేంకట నిత్య నూతన శ్రీ ఘ్లశివసత్య సుందర మదన హనమూర్తి' అని నామకరణం చేయించారు. ంత పేరు ప్రతిసారీ రాస్తే నా మధ్య వేలు విరి క్రిందపడ్డమే కాక, 'భూమి' ఇచ్చిన పది తా లూ 'నూటపది కావు'లౌతాయన్న భయంతో సింపుల్‌గా 'మదన మూర్తి' అని రిఫర్ చేస్కుంద . ఓకే?)

భార్యకేసి క్రీగంట చూసు , ''వార్నీ! దీనిగ్గానీ టెలిపతీ, క్లైయిర్ వాయెన్సీ చ్చెయ్యలేదు కదా? అమ్మో! మడీ, ఆచారం, నిష్ఠ గాజలూ పుచ్చేంకా యిలా అంటూ తెగ చేస్తోం గా! వచ్చినా వచ్చుం డమ్మ. కానీ ఇంకా తన మన లోనే రూపురేఖలు దిద్దుకుంటున్న మాస్టర్ ప్లాన్ అ! దాని ముఖం. దానికెలా తెలుస్తుందిలే'' అని ఆలోచనని దులప రించేసి, టీవీ ఆన్ చేసి, ''సెక్స్ క్రైం అండ్ వయొ లెన్స్'' సిడిని పెట్టుకుని, చ డ్డంలో మునిగిపో యాడు.

''హయ్యోరాతా! వయ ంత నెత్తిన బడ్డా ఇలాంటి దిక్కుమాలినవి చూ ాలన్న శునకానంద మేమిటో? సిగ్గూ ఎగ్గూ లేకుం ?'' మొహం కంద గడ్డలా ఎర్రబడగా అక్కణ్ణించి చి చక్కాపోయింది సుగుణ.

''ఓ సరసమా? సల్లాపమ ? పాచ్చింతకాయ్ పచ్చడిలా జిడ్డు మొహం ఇది రూ? అందుకే..'' పళ్లు నూరుకున్నాడు మూర్తి.

ఆరోజు సన్‌డే..

పూజాగదిలోంచి శ్రావ్యంగా సుగుణ గొంతు విని పిస్తోంది.

'''అకాల మృత్యు హరణం
సర్వవ్యాధి వినాశనం
సమస్త పాపక్షయకరం..''

''సుగుణా! సుగుణా''

''ఆ..వస్తున్నా నుండండి. గాజ అయిపోవ చ్చిందీ..''

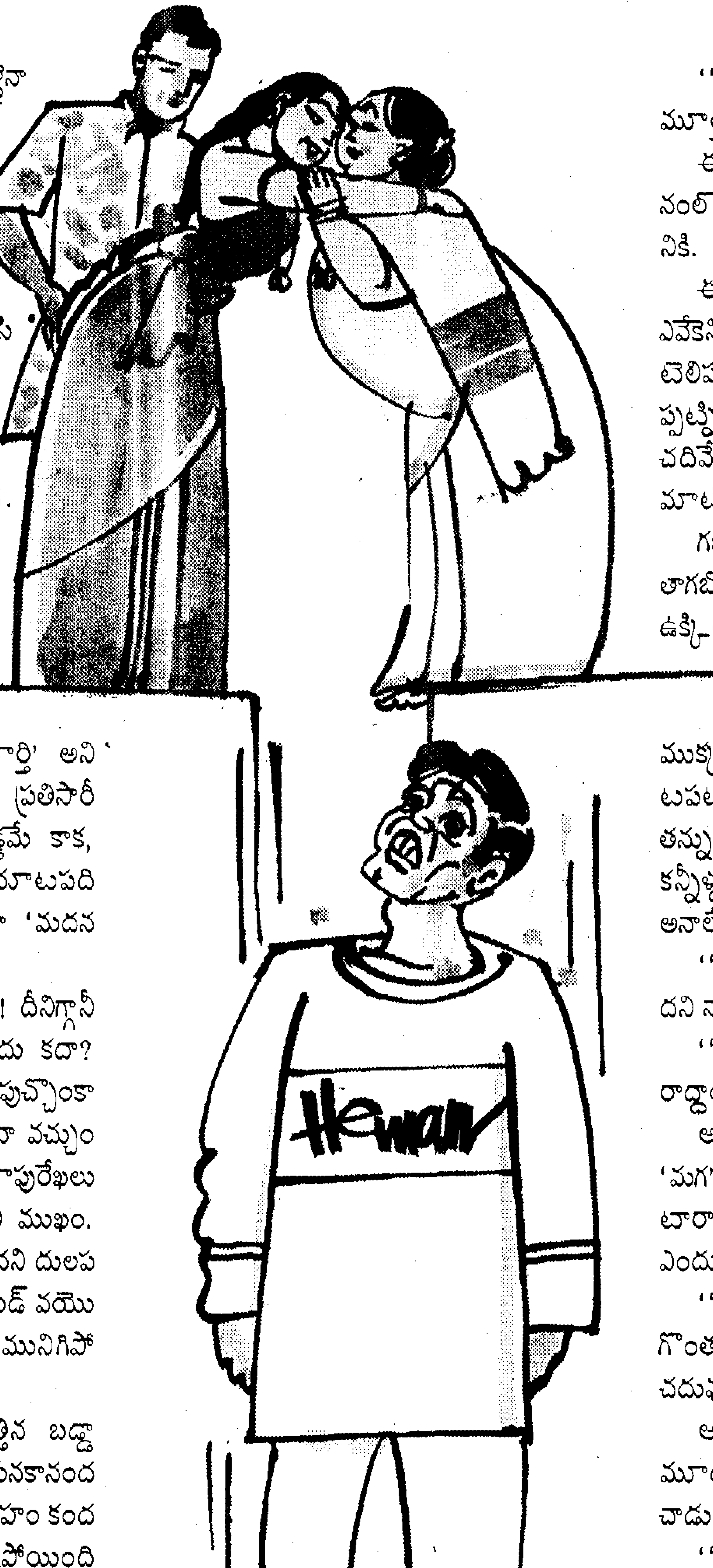

''శ్రీలలితా పాదోదకం..''

''సుగుణా? ఎంతసేపు పిలవాలీ నిన్నూ?''

''పావనం, శుభం''

టి. మీరా చంద్రశేఖర్

''సుగుణా!'' మళ్లీ ఇంకో గావుకేక వేశా మూర్తి కావాలనే.

ఈ పదిరోజుల్నించీ కావాలనే క్షణం దైవ నంలో ఏకాగ్రత కుదరకుండా చేసేస్తున్నాడు పె నికి.

ఈమధ్య 'ప్రాణిక్ హీలింగ్'లూ, 'కుండ ఎవేకనింగ్'లు', 'హైయ్యర్ స్పిరిచువల్ లెవెల్సు', టెలిపతీ, క్లైయిర్ వాయెన్స్‌లు సుసాధ్యమని చది ప్పట్నించి, పెళ్లాం ఎక్కడ తనని 'ఓపెన్ బుక్' చదివేస్తుందేమో నన్న భయంతో అలా చీ మాటికీ పనిగట్టుకుని మరీ డిస్టర్బ్ చేస్తున్నాడు.

గబగబా శ్లోకం పూర్తిచేసి, తీర్థం ఒక్కగుక్క తాగబోయి, పలమారి, దగ్గు తెరలు రావడం ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయింది... పాపం సుగుణ. కాలపు మోడర్న్ 'హైఫండా' పెళ్లాం కా

కాబట్టి వెర్బల్‌గా నానావిధ శాపనార్థాల ముక్క చీవాట్లూ పెట్టి, ఫిజికల్‌గా చెప్పుచ్చు టపటప రెండు వడ్డించి, సుతారంగా నా తన్నులు తన్నకుండా, సింపుల్‌గా విసుక్కుంటూ కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ వచ్చింది (మళ్లీ 'పా అనాలేమో కదూ?) సుగుణ.

''నీతో నా రెజిగ్నేషన్ గురించి ముందర చె దని నానా రాద్ధాంతం చేశావుగా..''

''ఏమిటేమిటీ? ఒక్క ప్రశ్నేసిందా రాద్ధాంతం అంటారా?''

అదేం విననట్టు కంటిన్యూ చేసి పారేశా 'మగ' మహారాజు. 'మగ' కోట్స్‌లో ఎందుకు టారా? ముందతను చెప్పేది వింటే మీకే తెలుస్తు ఎందుకో..!

''ఏక్చువల్లీ..ఆ..అం..హ్రూం.. ఉం..'' గొంతు సర్దుకుని (ఉపోద్ఘాతం లెండి) ''ముం చదువు''

ఆరోజు న్యూస్ పేపర్లో 'వధువు కావలెను' మూడో కాలమ్‌లో మార్క్ చేసి ఉన్నదాన్ని చూ చాడు.

''మన పిల్లలింకా చదువుకుంటున్నా కదండీ?!''

''చెప్పదంటు ప్రశ్నలెయ్యకుండా చదు ముందర'' అరిచాడు.

''అందమైన, చలాకీ 20-35 వయసు వధువు, మంచి ఆరోగ్యవంతమైన 50 సంవత్స లక్షాధిపతికి కావలెను. ఏ మతం/కులం రా అమ్మాయైనా నో ప్రాబ్లెం. బయోడేటాతో పా ఫోటో (ఫుల్‌సైజ్) తప్పనిసరిగా జత చేయవలె బాక్స్‌నెం.420, కేరాఫ్ 'గంతకుతగ్గబొంత' మా మోనియల్స్, హైదరాబాద్''

అయోమయంగా చదవడం మొదలెట్టి, ఆ క్తిలా పూర్తి చేసి, ఈ ఘోరాన్ని ఖండిస్తూ గయ్‌ లేచిపోయింది సుగుణ.

''ఏమిటీ? 50 సంవత్సరాలా? హవ్వ! రేపు నవంబర్‌కి అరవయ్యో ఏడు వస్తోంది. షష్టిపూర్తికి రెడీ అవ్వాల్సిన మనిషి మీరు రెండో పెళ్లికి రెడీ అవుతున్నారా? ఎంత అప్రదిష్టండీ! ఓహో ఆమధ్యనే బుర్రలో ఈ పురుగు పుట్టబట్టేనా తలకాయకి కలర్ వాష్‌లు మొదలెట్టిందీ -''

''ఇప్పటికైనా జ్ఞానోదయం అయిందన్నమాట. హమ్మయ్య. నన్నిప్పుడు చూసిన వాళ్లంతా 38-40 యేళ్ల వాడిలా ఉన్నానని ముచ్చట పడిపోతున్నారు. 'ద సీక్రెట్ బిహైండ్ మై యూత్‌ఫుల్ లుక్స్' అని పుస్తకం రాద్దామనుకుంటున్నా..''

''మీ దొబ్బుడాయి దొంగల్తోలా! మీ వయసెంతకనిపిస్తే ఎవడిక్కావాలండీ? పెళ్లీడుకొస్తున్న అబ్బాయిలున్నారు. వాళ్లేం చెప్తారు? ఖర్మ! ఖర్మ!'' తలా బాదుకుంది దిక్కుతోచక.

''మరి నా గతేమిటండీ?'' వాపోయింది. (ముందరే చెప్పాగా జెట్‌స్పీడ్ యుగం, హైటెక్ పెళ్లాం కాదనీ..లేకపోతే ఈ పాటికి 'ఆహా ఏమీ నా భాగ్యమూ' అని మాంచి లాయర్ని వెతుక్కుని భరణాలు, నష్టపరిహారాలూ అంటూ ఎడాపెడా కేసులు బనాయించి, లక్షల్లో భోగం పైగా చేజిక్కించుకుని, మంగళసూత్రం చిలక్కొయ్యకి వ్రేలాడేసి, 'వార్నీ తస్సాదియ్యా! గుండెలకడి కుంటా' అని ఎరౌండది వర్ల్డ్ క్రూయిజ్ మీదూదుండేదే కదా..) దేబిరించుకుంటూ.

''అయినా మీకీ దురాలోచన ఎందుకొచ్చిందండీ?'' చివరికి రోకాయించింది.

''ఓసి జజ్జా! 'దు'రాలోచన కాదే-'దూ'రాలోచన!

అసలు ప్రశ్న ఇప్పుడొచ్చావ్! మొదట్నించీ కష్టాల్లో మునిగి తేలి, నాన్న పోయాక చెల్లెళ్లిద్దరికీ పెళ్లి చేసి, తర్వాత నిన్ను చేసుకుని, ముగ్గురు పిల్లల్ని కని, సర్లె సర్లే! నువ్వే కన్నావ్‌లే! తల్లి పరమపదించాక ఆవిడకీ తద్దినాలవీ పెట్టి, ధనార్జనలో కొవ్వొత్తిలా కరిగిపోతూ చివరికీ స్థాయికి వచ్చాను. పెట్టుబడి మీ నాన్న ఇచ్చిన లక్షన్నరాతోనే లే! నేనేం కాదనలేదుగా..''

''కానని అనలేదుగా'' ఉక్రోషంగా అంది.

''ఒక్క క్షణమైనా 'నాకోసం' గడిపానా? లేదు. నా స్వలాభం, సుఖం చూస్కున్నానా అంటే అదీ లేదు. ఇంక కాస్కో-

'నా సంగతి నే చూస్కుంటా ఎలాగోలా
అందుకేనే రెచ్చిపోయానే
జీవితం ఇంక ఎంజాయ్ చేస్తానలా..
అడ్డొచ్చిన వాళ్లని నరిపేస్తానే బల్లిలా
అదృష్ట దేవతని కబుచుకు పోతానే బల్లిలా..''

''నన్ను త్వరలో చేస్తారన్నమాట 'సవత్తల్లిలా'-'' బావురుమంది సుగుణ.

''అర్రె! నీకూ కవిత్వం వచ్చేస్తోందే! జోక్స్ ఎపార్ట్-సీరియస్‌గా చెప్తున్నా విను. నా నిర్ణయంలో మార్పు లేదు. రాదు. రాబోదు. బోదు. దు. ఇంక 'తాంబూలాలిచ్చేశా! తన్నుకు ఛావండి' సిన్మాలోలా నా పెళ్లి జరిగి తీర్తుంది. రిజిస్టర్డ్ మ్యారేజేలే! ఆ పైన ఝామ్మంటూ సిన్మాలు, షికార్లు గట్రాలతో లైఫ్ కేవలం నా సుఖం కోసమే గడపదల్చుకున్నాను.

ఇదసలు ప్రతి మొగాడూ చెయ్యాల్సిన పని! మొగాడి జీవితంలో ముప్పావువంతు చదువు, సంపాదన, కొంపా, గోడూ, పెళ్లిళ్లూ, పిల్లలూ, పీములూ, వాళ్ల చదువులూ, పీములూతో నిర్విరామమైన బాధ్యతలు, బంధాల సంకెళ్లలోనే నరకప్రాయంగా ఉంటుంది. ఇంక రిటైర్ అయ్యాక అసలు లైఫ్ ఎంజాయ్ చెయ్యడానికి సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. ఎవ్విరి మేన్ నీడ్స్ ఎ బ్రేక్'' టేబుల్ మీదో గుద్దుగుద్దాడు మూర్తి.

''ఆపండింక! మరి మీ బెటర్ హాఫ్‌గా మాకూ 'బ్రేక్' కావాలిగా? నేనూ ఎవడ్నైనా చూసుకుంటానూ అంటే'' (లోపల్లోపల, 'శివశివా! పాపం శమయించుగాక! ప్రతిహారమగుగాక!' అంటూ చెంపలు వాయించుకుంది లెండి..)

అప్హాహ్హా! కళ్లనీళ్ల పర్యంతం అయ్యే దాకా దొర్లీ దొర్లీ నవ్వాడు మూర్తి. ''నో ప్రాబ్లెం మేడం! ఒకప్పటి సుగుణని ఇప్పుడు తవ్వి తీయాలి! ఎక్స్‌ట్రా ఫాట్‌లో ఇరుక్కుపోయింది! పూర్వాశ్రమపు వాసన్లేవిప్పుడు. అయినా నాకు తెలీకడుగుతానూ, తొమ్మిదిన్నరకి మంచమెక్కితే ప్రొద్దున్న ఆరింటి దాకా కుంభకర్ణుడి తాతలా నిద్రపోతావ్. మిగతా టైంలో అంతా మడిలోనో, మౌనవ్రతంలోనో, నిష్టలోనో లేక తలకాయనెప్పితోనో పడి ఉంటావ్. లైఫ్ ఎంజాయ్ చెయ్యడం చేతకాని నీలాంటిదాన్ని ఎవడెంచుకుంటాడో! వాడి ఖర్మ! ఫ్చ్!!''

టెన్నిస్ షర్ట్స్, నైక్ షూస్‌లో స్టైలిష్‌గా కారు డ్రైవ్ చేస్కుని పోతున్న మదనమూర్తిని చూసి, నిజంగానే ఎంత స్మార్ట్‌గా ఉన్నాడో! మరి నిజంగానే ...

దేవుడి గదిలో కూర్చుని ఓ రెండు ... బిగిన ఏడ్చింది.

తర్వాత లేచి, 'ఆ..! నా తలకాయ్ ... రంగా జుట్టు పీక్కుంటానెందుకూ? ఎంత ... ఉంటే మాత్రం ముసలాడు ముసలాడే. ఈ ... లాడ్ని ఎవర్తి కోరి వరిస్తుందో నేనూ చూస్తా...' దీరా పళ్లు నూరింది.

ఆమె అనవసరంగా పళ్లు నూరుకుండానే ... లోపలే బుజువైపోయింది.

ఆరోజు కాఫీ కప్పులు ట్రేలో పెట్టుకుని హాల్లో కొచ్చేసరికి, హుషారుగా విజిలేస్కుంటూ, హాల్లో నేల మీద ఓ పాతికమంది అమ్మాయిల ఫోటోలు పరిచి, నచ్చినవి-ఫేసులు, ఫిగర్లు, ఏరుకుంటున్నాడు మదనమోహనమూర్తి.

ఆ మహాసాధ్వికి ఆ వంచివున్న తలమీద మరుగుతున్న కాఫీ పోయచ్చనే ఆలోచనే రాలేదు.

దాంతో కాఫీ కప్పు 'ఠప్' మని టీపాయ్ మీద పెట్టింది.

మూర్తి కారు గేటు దాటుతూనే, ఒక్క ఉదుటన వెళ్లి, ఫోన్ మీద పడి, చెన్నైలో ఉన్న కూతురికి, ఏడుపులూ, శాపనార్ధాలూ మధ్య విషయమంతా మక్కీకి మక్కీ చెప్పేసింది. కొంచెం హృదయభారం తగ్గినట్లై, హాయీగా అనిపించింది.

ఫుల్‌సూట్‌లో రకరకాల ఏంగిల్స్‌లో ఫోటోలు తీయించుకుని, క్లబ్బులో రాత్రి 10గంటలు దాకా ఎంజాయ్ చేసి, గాల్లో తేల్తూ ఇంటికొచ్చిన మూర్తి, సుగుణ ఎక్కడా కనిపించకపోయేసరికి తారుకున్నాడు. దేవుడి గదిలోంచి గురక వినిపించాక, ''ఓహ్!'' అని తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

తను సెలెక్ట్ చేసుకున్న ఆరుగురు అమ్మాయిల ఫోటోలూ మార్చి మార్చి చూస్తూ, నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

రాత్రంతా యమా హాయిగా మన్మథబాణాల మీద అంపశయ్య మీద కలికాలపు భీష్ముడిలా 'స్వీట్‌డ్రీమ్స్'తో నిద్రపోయి జాలీగా లేచి బైటికొచ్చిన మూర్తికి, సోఫాలో కాఫీ తాగుతున్న అల్లుడు కనిపించాడు. ఇదేమిటి? ఉరమని పిడుగులా- గుడ్లు మిటకరించాడు. ఆ పక్కనున్నది తన పునీతేనా? ఇంత లావెప్పుడైంది?

ఎనర్జెటిక్‌గా ఉన్న మనవరాళ్లిద్దరూ ''తాతయ్యా'' (ఎంత కర్ణ కఠోరమైన పిలుపురా దేవుడా? ఒళ్లు జలదరించింది మూర్తికి- తన కొత్త పెళ్లాం ముందర ఇలా పిలిస్తే యక్!!) అంటూ, ఎగిరి మీద దూకడంతో నడుం రెండు ముక్కలైనంత పనైంది

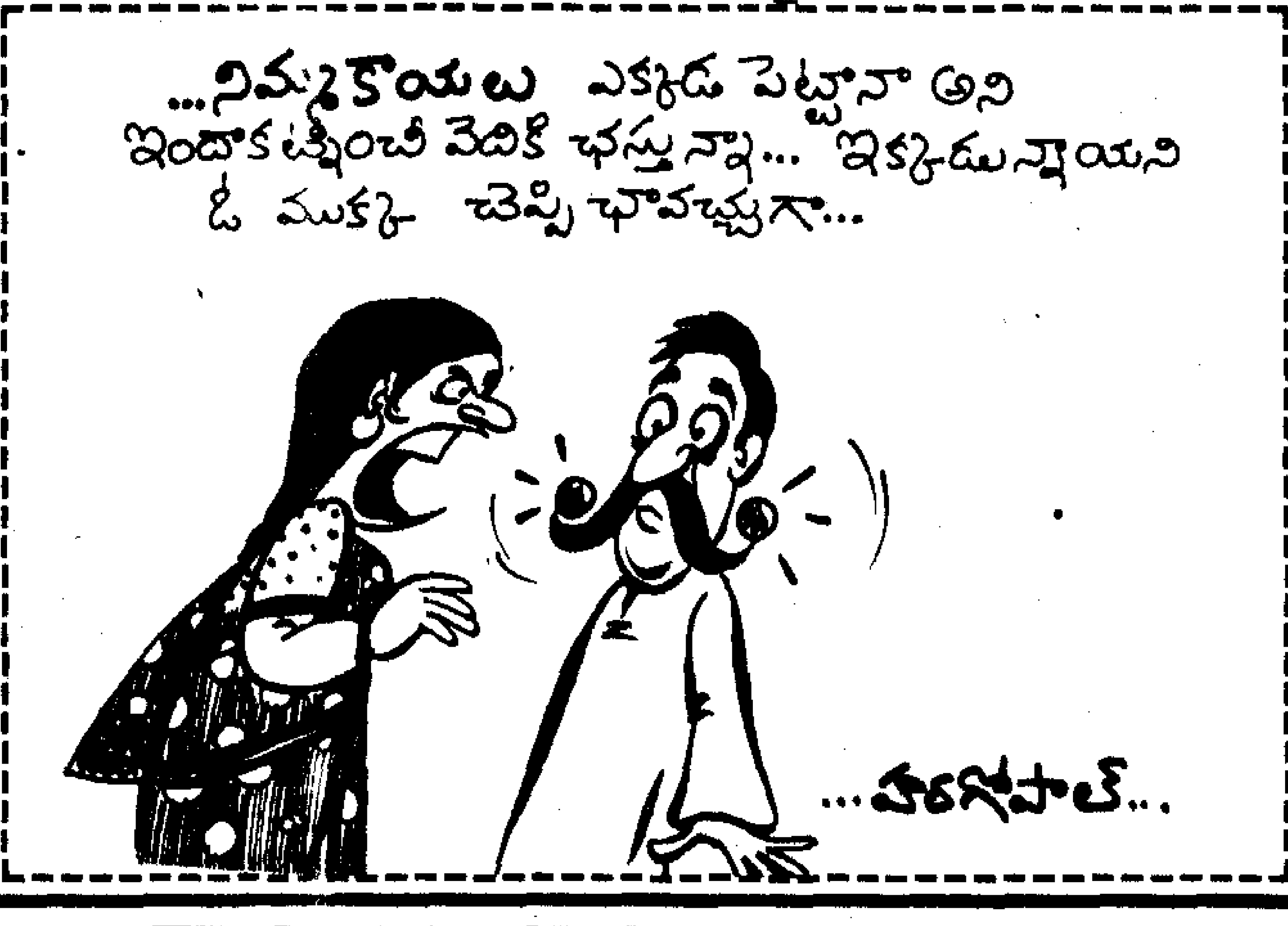

తాతగారికి- అదే- మూర్తికి.

అల్లుడు మామగార్ని చూ స్తానే లేచొచ్చి రెండు చేతులా కౌగలించుకున్నాడు. హాయ్! అల్లుడూ! వాటె ప్లెజంట్ సర్‌ప్రైజ్!''

''సర్‌ప్రైజా! నా శ్రాద్ధమా! నా కొంప నిలువునా కూల్చావుకదా నాన్నా!'' కెవ్వు కెవ్వుమంటూ పెద్ద ఎత్తున ఆరున్నొక్క-రాగం లంకి చుకున్న కూతుర్ని చూసి భీరువైపోయాడు మూ

అయోమయం, అధ్వా ం నెంబర్‌వన్‌లా ముఖం పెట్టి,

''నేనా? నేనా?'' కంటె నో ప్లేంచి మరి మాట రాలేదు.

''నాన్నెలాగున్నారమ్మా? అని నిన్న ఫోన్ చేశాను-అమ్మేమో మీ పెళ్లి (యత్నాలూ, వాటి కారణాలూ, అన్నీ సవివరంగా ప్తుంటే మీ అల్లుడు స్పీకర్ ఫోన్లోంచి బెడ్రూంలో అ ్ వినేసి, ఫస్ట్ ఫ్లయిట్‌లో ఇక్కడకొచ్చింది, నను పిల్లల్నీ అమ్మతో వదిలేసి, మీతో జాయింట్‌గా ప్లిని తనూ వెతుక్కుంటార్ట-నాకింత విషం ి చేత్తోనే ఇచ్చెయ్ నాన్నా''-

పెద్ద పెద్ద ఊళలేస్తూ ఏడు ్తున్న తల్లిని చూసి, పిల్లలిద్దరూ ఏడ్పు లంకించు న్నారు. సుగుణా శైలి కలపడంతో కొంప కొల్లేరే య్యింది-

ఆ కాకిగోలకి చెవులు ది బ్బెళ్లెత్తి ''నా స్టడీ రూంలోకి వెళ్లాం రా'' అని ుక్కుని పోయాడు మూర్తి.

గదిలోకి అల్లుణ్ణి లాగి తలు ు వేశాడు.

''ఏ ఇద్దరు కూతుళ్ల అం గోల చేస్తున్నారేవి టోయ్? నా గొంతు నాకే విని ంచలేదూ'' జోక్ కట్ చెయ్యబోయాడు మూర్తి.

ఆ జోక్‌ని అలాగే త్రిప్పి, మాంగారి మెడకి ఉచ్చులా వేస్తూ, ''అందుకేగా ్ళనిక్కడ వదిలేసి ప్రశాంతంగా వేరే ఉందామను ంటున్నదీ..మని షైం ఇంచక్కా..''

''ఇక్క-డాపు! నువ్వు అం నువ్వు అని ఈ [illegible] నాతోటి? న ు జీవితం అంతా [illegible] అయిపోయాక, బా ్యతలు నిర్వర్తించి [illegible] ఎంజాయ్ చేయాల కుంటు [illegible]. మీ పెళ్లై ఐదారేళ్లయ ్యయా? [illegible] అంటూ క్షురిచ్చి, [illegible], అల్లు ందుకు [illegible] కారణ ాతంగా [illegible] ప్పాడు. అక్క-డికీ, అల్లుడి [illegible] ఒక్క- [illegible] క హతా [illegible].

''అక్క-డే మీకూ నాకూ [illegible] [illegible]. మీరు ఇక్కా ు కాలం నాటి- అంత ఓల్డ్ అనికాదు ండి నా ఉద్దేశ్యం-వారు కాబట్టి మీకు జ్ఞానోదయం -అ ్యేళ్లు గన్నేరు చెట్టు క్రిందనా మాంగారూ?-అప డానికి ఇన్నేళ్లు పట్టింది. మరి నేను కంప్యూటర్ యుగం హాట్ షాట్ కుర్రాణ్ణి. అందువల్ల ఈక్వేషన్ మీకంటె తొందరగా జ్ఞానోదయం అయినందుకు ఆనందాతిరేకంతో గర్వపడాలిగా ఇలా అంగలా ్ ఆపాలని? చూస్తారా? ఇది నాకు సుతరామూ నచ్చ లేదండీ!'' బుంగమొహం పెట్టాడు అల్లుడు.

జంగా తనకి గుణపాఠం చెప్పడానికి చూస్తున్నా ? లేక నిజంగానే తన మూలంగా ఉత్తేజితుడై ఇలా మాట్లాడుతున్నాడా? కానీ, అల్లుడి ముఖంలో లెన ్ల గౌరవాదరాభిమానాలు తొణికిసలాడిపోతున్నా ు. మూర్తి పని కుడితిలో పడ్డ ఎలక చందాన అయ ంది. రాత్రి మన్మథ శరశయ్య మీద హాయిగా పవళ ంచినప్పటి నిషా దిగి, తల్నొప్పి మొదలైంది.

లే ధర్మ సంకటంలో పడేశాడే అల్లుడూ!? మరి ఏరీ కోరీ ఘటికుణ్ణే, గోల్డ్‌మెడలిస్ట్‌నీ తెచ్చి మరీ అల్లుణ్ణి చేసుకున్నాడుగా! యాక్షన్ కూడా ఎం అవలీలగా చేస్తున్నాడూ!

జమే! అరవై ఏళ్ల నెత్తికొచ్చి తన పెళ్లాన్ని నట్టేట్లో ముంచి, దొంగలు కార్చుకుంటూ వేరే పిల్ల కోసం తను వెతుక్కోడానికి రెడీ అయినప్పుడు, తన వయసులో సగం వయసున్న అల్లుడెందుకు రెడీ వడూ?!

డుకులు తనలా చేస్తే నోప్రాబ్లెం, అనే స్వార్థపరులై మగమహారాజుల కోవలోకే వస్తాడు మూర్తి.

రిక్కడ అల్లుడై తగలబడ్డాడే?! మరి?? పుత్రికాపాశంతో ఆయన తండ్రిప్రాణం గిలగిల్లాడ్డం మొదలెట్టింది.

రచేతిలో ముద్దబంతిలా, మిక్కిలి ప్రేమతో పెం ుకున్న కూతురు విషం మింగి ఛస్తే, తని న్నాళ్లా కష్టపడ్డది తన వాళ్లకోసమేగా! రోడ్డున పోడ వాళ్లకోసం కాదే? సరీగ్గా అప్పుడే సుగుణకూ డా ఒక నాన్న ఉన్నాడన్నదీ, ఆయన ఇలాగే విలపిస్తా న్నదీ (చచ్చి స్వర్గాన ఉన్నా కూడా) తెలిసొచ్చిం మూర్తికి.

ుగుణ తండ్రి, తల్లి, కన్యాదానం చేస్తూ ''మా పంచప్రాణాలూ నీకిస్తున్నాం నాయనా. ప్రేమగా చూసుకో'' అని విలపించడం గుర్తొచ్చింది.

ఒక్క-సారిగా వంద సాలీళ్లు వీరావేశంతో పోటీ పడి అడ్డదిడ్డంగా గూళ్లు కట్టేసినట్లు, ఆలోచనలు గజిబిజిగా, గత్తరగా తయారయ్యాయి.

స్వార్థంతో తన కోణంలోంచి మాత్రమే ఆలోచించి, ఇలాంటి నిర్ణయం తీసుకుని, 'ఇంత బ్రతుకూ బ్రతికి ఇంటి వెనకాల చచ్చినట్లు' నవ్వుల పాలయ్యానే అని అతని హృదయం ఘూర్ణిల్లింది. అల్లుడు క్షణంలో పరిస్థితి గ్రహించేశాడు.

''మాంగారూ! పోనీ ఇలా చేస్తే ఎలా ఉంటుం దంటారు? వాళ్లిద్దరికీ ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ ఛాన్స్ ఒక్క-టే ఒక్క-టి ఇద్దాం. మీరూ ఫ్రీగానే ఉన్నారు. మీరూ, అత్తగారూ రేపే మాతో చెన్నై బయల్దేరండి ఆ ఇద్దర్నీ జాయింట్‌గా 'జిమ్'లో చేర్పేసి, నెల్లోపల పది పదిహేను కేజీలు తగ్గాలనీ, లేకుంటే మనిద్దరం డేరాలెత్తేస్తామనీ చెప్దాం. అలా అయితేనే నేను మీ ఆజ్ఞ శిరసావహించి, పేపర్లో ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ ఇవ్వను. ఆల్రెడీ రాసి మరీ పెట్టుకున్నా..'అం మైన, తెలివైన, అదిరిపోయే ఫిగర్‌తో 'స్లిమ్'గా ఉన్న 18-20 ఏళ్ల అమ్మాయి మాత్రమే కావలెను...''

''ఓకే! ఓకే, ఐ ఎగ్రీ- ఐ ఎగ్రీ టు గో ...

చెన్నై.''

తాడిని తన్నేవాడుంటే వాడి తలదన్నేవాడు ఎక్క-డో కాదు ఉండేది! ఇక్కడే, అల్లుడి రూపంలో అవతరించి, ఔరా! ఎలా ముందరి కాళ్లకి బంధాలు వేశాడో? కర్రా విరక్కుండా, పామూ ఛావకుండా గాప్! తల తిరిగిపోయింది మదనమోహనమూర్తికి.

భర్తచాటున అల్లుణ్ణే, కూతుర్ని అక్కున చేర్చుకుని, ''నేను పూజించే దేవుడే నీ రూపంలో వచ్చి నన్ను రక్షించాడు కదయ్యా!'' అంటూ ఏడ్చింది సుగుణ.

ఇతమిత్థమని చెప్పలేని భావోద్వేగాన్ని ఆనందోద్దేశ్యంతో విస్కీ-బుడ్డిని ఆబడంగా ఎత్తి గుటుగుట లాడించేసి, బాల్క-నీలో కూలబడి,

'కడివెడంబలి తాగి కట్ట మీదడుకుంటే కాకొచ్చి తన్నిపాయెరన్నా నా బ్రతుకు నగుబాటు పాలాయె రన్నా..

' చుక్కాపోడివిందాని లేచి చూడాబోతే చూరు తగిలి క్రిందుపడితి రన్నా నా బ్రతుకు నగుబాటు పాలాయెరన్నా..'

ప్రతిలైనుకీ మధ్య 'హిక్', 'హిక్' అంటూ ఎక్కిళ్లతో శృతిచేస్తూ పాడుకుంటున్న మూర్తి శోక (హాస్య) గీతం, జోలపాటలా శ్రవణానందకరంగా అనిపిస్తుంటే, ప్రశాంతంగా నిద్రాదేవి నాశ్రయించింది సుగుణ. *